

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rayonen sad Asenovgrad, Sofijski rayonen sad - Bułgaria) – „EVN Bulgaria Toplofikatsia” EAD/Nikolina Stefanova Dimitrova (C-708/17), „Toplofikatsia Sofia” EAD/Mitko Simeonov Dimitrov (C-725/17)

(Sprawy połączone C-708/17 i C-725/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 2011/83/UE – Prawo konsumenckie – Artykuł 2 ust. 1 – Pojęcie „konsumenta” – Artykuł 3 ust. 1 – Umowa zawarta pomiędzy przedsiębiorcą a konsumentem – Umowa dotycząca dostarczania ogrzewania sieciowego – Artykuł 27 – Niezamówione świadczenia – Dyrektywa 2005/29/WE – Nieuczciwe praktyki handlowe stosowane przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym – Artykuł 5 – Zakaz nieuczciwych praktyk handlowych – Załącznik I – Niezamówiona dostawa – Przepisy krajowe wymagające, aby każdy właściciel nieruchomości w budynku, w którym jest wspólnota mieszkaniowa, przyłączonym do sieci ciepłowniczej uczestniczył w kosztach zużycia energii cieplnej w częściach wspólnych oraz instalacji wewnętrznej budynku – Efektywność energetyczna – Dyrektywa 2006/32/WE – Artykuł 13 ust. 2 – Dyrektywa 2012/27/UE – Artykuł 10 ust. 1 – Informacje o rozliczeniach – Przepisy krajowe przewidujące, że w budynku, w którym jest wspólnota mieszkaniowa, rachunki dotyczące zużycia energii cieplnej z instalacji wewnętrznej są naliczane dla każdego właściciela mieszkania w budynku, proporcjonalnie do ogrzewanej objętości jego mieszkania)

(2020/C 36/03)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Rayonen sad Asenovgrad, Sofijski rayonen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „EVN Bulgaria Toplofikatsia” EAD, (C-708/17), „Toplofikatsia Sofia” EAD (C-725/17)

Strona pozwana: Nikolina Stefanova Dimitrova (C-708/17), Mitko Simeonov Dimitrov (C-725/17)

przy udziale: „Termokomplekt” OOD (C-725/17)

Sentencja

- 1) Artykuł 27 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, w związku z art. 5 ust. 1 i 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EEG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, iż właściciele mieszkań w budynku, w którym jest wspólnota mieszkaniowa, przyłączonym do sieci ciepłowniczej, są zobowiązani do uczestniczenia w kosztach zużycia energii cieplnej w częściach wspólnych i w instalacji wewnętrznej w budynku, chociaż indywidualnie nie zamawiali dostarczenia ogrzewania i nie używają go w swoich mieszkaniach.
- 2) Artykuł 13 ust. 2 dyrektywy 2006/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. w sprawie efektywności końcowego wykorzystania energii i usług energetycznych oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/76/EEG i art. 10 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektywy 2004/8/WE i 2006/32/WE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które przewidują, że w budynku wspólnoty mieszkaniowej rachunki dotyczące zużycia energii cieplnej przez instalację wewnętrzną są ustalane, dla każdego właściciela mieszkania w budynku, proporcjonalnie do ogrzewanej objętości jego mieszkania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 94 z 12.3.2018.